

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon

Eu sunt Păstor, Eu sunt cuvânt de dor. Eu sunt Dumnezeu Cuvântul, Eu sunt Cel ce cârmuiesc cerul și pământul de la margini la margini, și am de la Tatăl Savaot să lucrez tot ceea ce El Îmi dă să fac.

M-a trimis Tatăl să lucrez pe vatra neamului român și să-Mi pregătesc din mijlocul acestui neam un popor primitor de Dumnezeu și de lucru din cer peste el pe pământ, că a venit vremea să vin iarăși de la Tatăl după om, și iată-Mă cuvânt de slavă deasupra pământului român, iar norii slavei Domnului Mă poartă și-Mi tăinuiesc slava și fața, ca să pot lucra taina facerii cerului cel nou și a pământului cel nou, căci noi le fac pe toate, precum este scris.

Acum două mii de ani am venit de la Tatăl pe pământ prin nașterea Mea din Fecioară mamă și am lucrat atunci lucrarea răscumpărării din păcat a omului zidit de mâna Mea și a urmașilor lui, iar după treizeci și trei de ani M-am așezat biruitor de-a dreapta Tatălui Meu în cer, unde-Mi este locul din veșnicie. Acum iarăși M-a trimis Tatăl pe pământ după om, iar slava Mea este cuvântul, ca și numele Meu cel nou, scris în Scripturi să-l port acum, la sfârșit de timp, căci numele Meu este *Cuvântul lui Dumnezeu*.

Am pe pământul român un popor de copii credincioși, popor crescut cu cuvântul gurii Mele, și Mă port cuvânt peste pământ prin lucrarea Mea cu el. El este calul cel alb proorocit prin Scripturi, iar Eu sunt călărețul, așa este scris, iar sabia Mea este cuvântul, toiagul cu care păstoresc popoarele și limbile, după felul neamurilor de pe pământ, și duhul dreptății Îmi este măsura în lucrul Meu.

Am cetate de scaun pe vatra neamului român și vin pe nori purtat, vin de mai bine de șaizeci de ani, vin cu cete de sfinți deasupra pământului român, și cu sfinții Mă port și grăiesc din văzduh ca pe muntele sfânt când grăiam lui Moise pentru poporul Israel. O, vin și grăiesc peste pământ și peste popoare și peste căpeteniile lor și-Mi fac lucrarea dată de Tatăl s-o lucrez, căci la nașterea Mea pe pământ Mi-a dat Tatăl de țară patria aceasta și neamul de pe ea, neamul român, după ce poporul Israel M-a lepădat, M-a scos afară din mijlocul lui, și nu M-a cunoscut cu credință ca să Mă primească, și iată, sunt primit pe vatra neamului român și Mi-am pregătit aici staul și cobor în el cu cuvântul și Mă fac carte pe masa aceasta și Mă așez cu ea înaintea acestui neam și merg cu glas de tunet și sunt cu zilele slavei Mele peste acest timp și spun cine sunt și ce fac, și spun că sunt cu venirea Mea a doua oară de la Tatăl și am loc pregătit pentru lucrul Meu cel din acest timp, iar cine aude și cine citește, să înțeleagă venirea Mea de la Tatăl, purtat pe cal alb, însoțit de oștiri de sfinți, sabie ascuțită ieșind din gura Mea, iar numele Meu este *Cuvântul lui Dumnezeu*, Eu și cetatea Mea de cuvânt, locul de unde cârmuiesc cu toiag de fier popoare și limbi, și am nume scris: *Cuvântul lui Dumnezeu*.

O, pace vouă, celor ce Mă primiți și-Mi scrieți în cartea sa cuvântul! Scrieți carte cu trimitere acum, căci cuprind acum cu dor și cu îmbrățișare fiii neamului român întorși pe vatra lor o clipă, cu gând de pace și de duh de frăție, căci sunt pribegi de țară și de neam din pricina celor ce s-au așezat mari peste țară de o bună bucată de vreme, și care n-au milă de acest neam, că sunt amețiți de duhul puterii peste norodul cel de sub ei.

Vin fiii pribegi, vin în țară, în țara părinților lor și a lor, căci își văd robit neamul și obiceiurile străbune și taina lor frumoasă în mijlocul popoarelor de pe pământ.

O, pace vouă, binecuvântare vouă, copiii pribegi de țară! Iată țara sub lacrimi, iat-o sub robia celor ce stau tari deasupra ei, iar voi plângeți străini, și v-au luat foc inimioarele în voi de dorul și de mila patriei în care v-ați născut și ați crescut. Duhul minciunii și al lăcomiei de putere și de avere, acești dușmani de țară stăpânesc inimile celor ce stau lipiți de scaunele de cârmuire de mulți, mulți ani ai răbdării neamului român. Mă aplec înaintea voastră și vă sărut pașii și urmele lor, că iată, puneți piciorul în țară venind rânduri, rânduri ca să treziți veghea fraților români și să vă uniți prin dor și prin nădejde ca să faceți lumină și dreptate peste scaunele de sus ale țării și ca să nu cadă țara sub vrăjmașii ei.

Cobor cu cetele de sfinți și de îngeri, Eu, Domnul, cobor la voi cu oștirile de sus și mângâi lunga voastră despărțire de țară, o, fii români, fii pribegi de țară. O, fiilor, nimic nu este frumos pe pământ fără Dumnezeu în toate. O, cum să facem să fiu și Eu Cel iubit de om și urmat de om după voia Mea pentru fericirea omului? O, nu mai știe omul de Făcătorul cerului și al pământului și al omului. Fiilor, fiilor, sunt și Eu ca și voi, sunt și Eu pribeg de casă și de neam, căci casa Mea ar fi să fie biserica, iar neamul să-Mi fie creștinii cei iubitori de Dumnezeu și de poruncile vieții, numai că slujitorii bisericii Mele s-au amestecat de tot cu cele străine de sfinți și de părinți, iar neamul creștinesc nu mai are iubire de Dumnezeu, și nici povățuitor peste el pentru mersul lui cu Domnul. O, de s-ar așeza în țara română pacea între Mine și neamul român! Țara română e țara Mea cea de azi, la care M-a trimis Tatăl să-Mi fac cetate și să-Mi așez pe vatra ei cartea cuvântului gurii Mele, toiagul de cârmuire peste popoare și peste regi și peste limbi. O, frumoasă este în cer scrisă povestea acestui neam și a pământului ei! Ea este taina lui Dumnezeu cea de la începutul facerii lumii și cea de la sfârșit de timp, iar Tatăl M-a trimis cuvânt în ea și mângâi mereu cu cuvântul glia ei, și pe cei ce cred venirii Mele de azi cuvânt peste pământ, ba și peste cei ce nu cred Îmi cobor cuvântul mângâierii.

O, fiți biruitori pentru bine, fiilor, și mult aș vrea să ajungă la inimile voastre grăirea Mea cu voi, pe care o așez acum pe cale spre voi. Eu sunt aici cuvânt pe vatra neamului român, și am istorie scrisă pe această vatră și este așezată pe cale cu nume de Nou Ierusalim, nume mare, pe care voiesc să-l așez pe creștetul ei și să Mi-o fac mireasă, s-o sfințesc și s-o împodobesc cu podoabe de sus, că măreață este scrisă la Mine soarta ei cea de mâine, iar cei ce au apăsât peste ea prin vremi, se vor zdrobi cu duhul față în față cu multa ei slavă de la Dumnezeu pentru răbdarea ei cea de sub cruce în toată vremea crucii ei.

O, fiilor sosiți acasă, în țara Mea și a voastră, vă întăresc pașii cu binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Vă dau duhul înțelepciunii de sus, vă mângâi, fiilor pribegi, că am suspin după voi, și iată, și voi aveți, și vă doare de țară, fiilor. Eu, Domnul, voi împlini dorul vostru și dorul Meu, iar nădejdea să vă fie tare, ca și credința, că multă necredință încearcă încă mulți asupra statului Meu cuvânt pe vatra neamului român de atâta vreme, dar am ieșit cu vestea aceasta în anul 2005, când am așezat pe masa acestui neam cartea Mea cea de azi, cuvântul Meu de până atunci, și iarăși altă carte apoi, căci Eu culeg în carte glasul cuvântului Meu, că am popor primitor și i-am dat lui urechi de auzit cu ele de la Dumnezeu, așa cum proorocul Moise Îmi culegea cuvântul cel pentru Israel, popor pe care Domnul îl păstorea.

Vă fac întâmpinare cu glas de trâmbiță, glasul cuvântului Meu. Vă cuprind în mângâieri de sus, fiilor. Oștirile de sfinți vă însoțesc și vă ajută biruința, ca să fie de sus biruința și să fie cu Domnul. Pace vouă, o, pace vouă! Iubire și nădejde vouă! Eu sunt Cel ce sunt, și am grijă de biruința cea bună, o, fii români, iar voi fiți strâns uniți, cei de acasă și cei plecați departe, și care vin și ar veni acasă pentru o țară dulce și curată, cu fii harnici, iar Eu să le fiu lor Dumnezeu. Amin.

Acum, popor al cuvântului Meu, așez cu tine în carte sărbătoare sfântă, căci ceata mucenicilor are în mijlocul ei pe sărbătoritul cel de azi, mucenicul și tămăduitorul Pantelimon.

Am grăit neamului român ca să fiu cu el pe cale în zilele acestea fierbinți, când pașii celor pribegi de țară se întorc cu dor pe această vatră, iar Eu, Domnul, le însoțesc pașii și dorința lor cea sfântă, cea pentru dreptate peste țară și de curățirea de peste ea a celor ce sunt dușmani pe destinele ei și ale fiilor ei. Iată-i veniți rânduri, rânduri, plini de nădejde de bine și bucurându-se în dorul de acasă de sosirea la frații lor, și mână în mână, inimă cu inimă uniți, ei prind nădejde, căci Eu, Domnul, le dăruiesc lor duhul însuflețirii și rod de biruință bună pentru țară și pentru întoarcerea lor acasă, și o dată cu aceasta crește dorul sfinților Mei, mai ales a celor români din cer ca să vadă ei țara venirii Mele cuvânt pe pământ plină de ziua slavei Mele, o, fiilor, căci este scris în Scripturi să fiu biruitor.

În ziua aceasta am cuvântat pentru țară, și tot așa și sfinții Mei, și las auzit acum cuvântul duhului mucenicului Pantelimon, mărturisitorul credinței în Mine, căci sfinții Mei au dat totul ca să fie credință în Dumnezeu pe pământ și să nu piară ea, că iată, fiilor, am nevoie de credință ca să vin și ca să Mă fac carte pe pământ, ca să fie Domnul pe pământ cuvânt, o, fiilor. Amin.

— *O, Bunul meu Domn și Mântuitor, eram tânăr de ani și-mi luase foc inimioara de dragostea cea pentru Tine, după ce credința în Tine mi-a dat o naștere nouă ființei mele și m-am unit cu Tine cu totul, dar și Tu cu mine, Doamne, căci când Te chemam ca să mă auzi, gata, mă auzai și-mi îplineai cerința, și simțeam că mă iubești și că mă miluiești, și prindeam curaj spre Tine cu tot avântul sufletului meu, dar o dată cu dragostea mea spre Tine mi s-a pregătit dușmănie mare dinspre mai-marii vremii necredincioase, dar pe toate le-am răbdat pentru Tine că Te iubeam, ardeam de dragul Tău, eram statornic cu orice preț, și altfel nu mai puteam, și m-am unit cu Tine pe viață prin mucenicie și sunt acum tămăduitor din partea Ta și stau în ajutorul celor necăjiți pe pământ, că necăjit am fost și eu și știu durerea celor de pe pământ, și pentru care în cer mă rog Ție pentru alinarea durerilor lor.*

O, iubirea pentru Dumnezeu trebuie să ia foc în inimi acolo unde ea se ivește, și vă îndemn pe voi, fii ai Cuvântului Hristos, fiți statornici pentru Domnul, pentru statul vostru cu Domnul și sub sarcinile Lui, căci iubirea nu ia foc în cel ce nu rămâne statornic pentru vecii, ci se stinge ea pic cu pic, și vine apoi veninul lumii peste inima celui nestatornic și o cuprinde pe ea pic cu pic și o înstrăinează de Domnul, căci omul nu poate birui pentru Domnul pe mai departe când se lasă tras spre nestatornicie, când își face rost de nemulțumiri, iar răcirea dragostei și a credinței este un rod al nestatorniciei, și luați de la mine focul din inima mea și bucurați-L pe Domnul cu rugăciunile inimilor voastre, iar acum așezați-vă spre Domnul cu rugă fierbinte și însoțiți voi așa pașii fiilor români, care au gânduri curate pentru țară, de au venit și vin rânduri, rânduri și intră în țară, vin acasă în țara părinților lor să-i trezească pe frații lor și pe tot neamul român spre veghe multă pentru soarta acestui neam acum, în vremi de strămtorare.

O, strigați pe Domnul să stea de veghe și stați cu El de veghe pentru țară, fiilor. Luptați cu rugă de pe pământ, iar noi din cer cerem să vină împlinirile cele mari, să vină voia Domnului peste țară și peste toate noroadele de pe pământ. Aceasta este lucrarea Domnului cu voi, nu uitați, o, nu uitați ce aveți de lucrat, căci holdele sunt coapte și trebuie să biruiască Domnul.

Iar Tu, Doamne, scrie zile de biruință aceste zile de întâlnire a fraților români de peste tot pământul și dă-le lor de sus însuflețire după voia Ta, după dorul Tău. Amin.

— O, Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cel ce neliniștesc inimile fiilor neamului român și scol la veghe pentru țară duhul lor. Trag clopotele și, gata, se adună cei treziți la veghe și împlinesc ei cuvântul Meu cel rostit.

O, fiilor veghetori în calea Mea când vin să grăiesc pământului, a fost să grăiesc acum pentru ceea ce ochiul Meu vede și privește cu nesaț, cu dor și cu mângâiere peste clipele de întâlnire ale inimilor fiilor români pe vatra lor părintească, cei de acasă cu cei pribegi departe și cu durere în ei în așteptarea înnoirii și a curățirii țării de nedreptate, de asuprire și de apăsare, fiilor. Acum Eu și sfinții Mei, Eu și voi, stăm în sprijinul acestei mărețe întâlniri și a simțămintelor fiilor acestui neam. Sunt zile mari, fiilor, zile de istorie sfântă. Este nevoie de pace și de putere prin pace. Așadar pun cuvânt de temelie sfântă și spun:

Pace vouă, o, pace vouă, fii români! Pace întâlnirii voastre acum, aici, pe vatra părintească!

Și, pace vouă, celor ce stați pe scaunele de sus ale țării! Ascultați acum cuvântul Meu vouă! V-am dat povață sfântă să dați prilej păcii între frații români. O, e păcat să luptați unii împotriva altora, voi, frați ai aceluiași neam și pământ. Dorul de putere și de slavă vă face să vă mușcați între voi. O, e păcat, e urât, și de aceea, pace vouă! Dați loc păcii între frații români, că nu e pace între frați, și văd popoarele și e rușine.

O, să nu se muște frații între ei, ci să se sprijinească cu dăruire sfântă, iar lăcomia și dorul de putere să nu se pomenească între frați, ci numai buna armonie, numai iubire și înțelegere, numai pace și iar pace, o, fiilor.

O, ascultați acest cuvânt sfânt, voi, cei ce v-ați așezat pe scaunele de cârmuire ale țării! O, împliniți cuvântul Meu, că iată-l: Pace vouă, pace vouă, pace vouă! Lăsați pacea să se așeze între frați!

Eu, Domnul, veghez cu oștirile cerești deasupra pământului român și suflu peste fiii acestui neam dulce mângâiere și duhul înțelepciunii sfinte. Eu stau la cârmă și port cu mare taină prin valuri această arcă, țara română, țara Mea de venire a doua oară de la Tatăl acum, la sfârșit de timp, și aștept, aștept schimbarea la față a neamului român, pe vatra celei frumoasă și atâta de frumoasă țară, țara voastră, țara Mea cu voi, o, fiilor români. Amin, amin, amin.

27-07/09-08- 2018